

نشان های

نهضت بین المللی صلیب
سرخ و هلال احمر

۱۳۹۶

شماره تماس: ۰۷۹۹۶۵۲۸۹۳ / ۰۷۲۸۹۰۰۱۰۳

پست بکس: ۳۰۶۶

ایمیل: intdept@redcrescent.af / dis@redcrescent.af

ویب سایت: www.redcrescent.af

افغانستان، کابل، ناحیه پنجم، افشارسیلو، دفتر مرکزی جمعیت هلال احمر افغانی

سوء استفاده از نشان صلیب سرخ و هلال احمر بحیث علامه مشخصه اهمیت آرا در دید گاه عامه مردم کمتر و قدرت حمایوی آنرا در وقت جنگ ناچیز جلوه می دهد.

در صورت سوءاستفاده از نشان بحیث وسیله حمایوی وظیفه کمیته بین المللی صلیب سرخ و جمعیت ملی است که به قوای متخاصم از وظایف شان یاد آوری نماید تا به نشان احترام نمایند و به منظور گوشزد کردن به آنها که از نشان استفاده نادرست می نمایند اجرآتی را روی دست گیرند.

مسئولیت درجه اول بخاطر احترام نشان مربوط دولت ها است. در صورتی که دیده شود از نشان بحیث وسیله حمایوی سوءاستفاده صورت می گیرد کمیته بین المللی صلیب سرخ، جمعیت ملی مربوط را مطلع و از آن تقاضا می نماید که اجرآت لازمه صورت گیرد تا مانع اجرای این عمل گردد. در صورت احساس ضرورت مسئولین با صلاحیت را نیز از عملکرد مذکور مطلع می سازد.

نشان های نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر (صلیب سرخ، هلال احمر و کرستل سرخ) معرفی کننده هویت بشردوستانه مرکبه های این نهضت بوده، نماد عرضه خدمات بشردوستانه به قربانیان جنگ و مصدومین حوادث طبیعی به گونه غیرجانبدارانه و مستقلانه پنداشته می شود.

برای اولین بار در سال ۱۸۶۳ نشان صلیب سرخ در متن سفید بحیث نشان مشخصه جمعیت های کمک رسان به سربازان زخمی (جمعیت های ملی آینده) قبول گردید. در سال ۱۸۶۴ صلیب سرخ از طریق کنفرانس سیاسی بحیث نشان مشخصه خدمات طبی نظامی توسط قانون بین المللی بشردوستانه با تصویب میثاق اول سال ۱۸۶۴ ژنو مورد تأیید قرار گرفت.

در سال ۱۸۷۶ در جنگ به اصطلاح شرقی که در ممالک بالکان شعله ور گردید امپراطوری عثمانی فیصله کرد که هلال احمر در متن سفید را عوض صلیب سرخ

برای جمعیت ملی کشور خود به کار می برد.
در سال ۱۹۲۹ کنفرانس سیاسی نشان دیگری را بحیث نشان خاص تأسیسات واحد های طبی به نام شیر و خورشید سرخ ایران، برسمیت شناخت. در سال ۱۹۸۰ جمهوری اسلامی ایران از نشان شیر و خورشید سرخ صرف نظر و در عوض نشان هلال احمر را برای جمعیت ملی خود پذیرفت.

در بیست و نهمین کنفرانس بین المللی نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر که بتاریخ ۲۱-۲۲ جون سال ۲۰۰۶ در شهر بنکاک کشور تایلند دایر و در آن ۱۵۷۶ نفر نمایندگان جمعیت های ملی و کشورها شرکت ورزیده بودند پروتوكول سوم ضمیموی یعنی رسمیت یافتن نشان کرستل سرخ در پهلوی دو نشان دیگر نهضت (صلیب سرخ و هلال احمر) به تصویب رسید. به اساس این مصوبه جمعیت های ملی بمنظور ثبتیت هویت شان می توانند از نشان کرستل سرخ

نیز استفاده نمایند.

به این صورت نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر دارای سه نشان (صلیب سرخ، هلال احمر و کرستل سرخ) است. استفاده از نشان بحیث وسیله حمایوی نشان دهنده آنست که به اساس آن (اعضای خدمات طبی اردو، رضاکاران جمعیت های ملی، کارمندان کمیته بین المللی صلیب سرخ و فدراسیون جمعیت های ملی)، واحد های طبی (شفاخانه ها، مراکز کمک های اولیه و غیره) و وسائل حمل و نقل (مربوط به اشخاص و تأسیسات فوق) محافظت می گردند.

کاربرد نشان بحیث وسیله مشخصه نشان میدهد که شخص یا شئ به نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر وابستگی و تعلیقیت دارد.

سوء استفاده از نشان صلیب سرخ و هلال احمر بحیث وسیله حمایت در وقت جنگ تخلف از تمام اصول حمایوی است که در قانون بشر دوستانه ازان تذکر بعمل آمده است.